

Noaln roop echoot over nieuw asfalt

Boze geesten hebben het nakijken op het nieuwe stuk N18. Tijdens de winterwandeling gistermiddag klinkt midwinterhoorn-geschal over het asfalt.

André Scheffers

Eibergen

Deelnemers aan de jaarlijkse wandeling van de Midwinterhoorn-groep Eibergen konden gistermiddag de magie beleven van het te voet over een vers geasfalteerde N18 gaan. „Nou, magisch, 't is bijzonder”, stelt het echtpaar Postma, dat vanuit Enschede is gekomen voor de langste afstand. „En helemaal met die midwinterhoorn op het talud. Die staan meestal op het boe-

renerf.” Daarom is het ook een bijzondere dag voor hoornblazers Albert Slagman en Johan Meulman. Ze zijn er door de jaren heen zo'n beetje in gaan geloven dat ze werkelijk boze geesten van het boeren-erf verdrijven met hun houten hoorn. Ongewenste demonen op de snelweg in aanleg is nog even wennen. „Ze hebben wel overal witte wieven langs de route opgehangen om het echt te laten lijken”, grapt Slagman. „Maar dat is meer voor de sfeer.” Om vervolgens zijn hoorn nog eens te laten kreunen als er weer een groepje wandelaars de N18 oploopt bij de werkzaamheden ter hoogte van de Stokkersbrug.

Onder aan het talud houden wandelaars even pauze en warmen

zich op met glühwein, chocomel en een warme rookworst.

Annemarie Heijnen-Schot geniet met baby Bente in de wandelwagen en Dalmatiër Arvo van een heerlijk winterzonnetje dat over het nieuwe tracé en de omringende weilanden schijnt. Ze komt oorspronkelijk uit Zwolle en had altijd

Het is goed dat deze weg er komt. Het kon echt niet langer in Eibergen

—Herman Schorfhaar, aanwonende

een vakantiegevoel als ze naar haar vriendje in Eibergen reed. „Die rit voerde voor mijn gevoel grotendeels over binnenweggetjes en het leek net vakantie. De lange reistijd was de keerzijde”, blikte de prille moeder terug op haar verkerings-tijd.

„Straks kan dat sneller. Maar ik hoop tegelijkertijd dat deze weg niet teveel afbreuk doet aan de idylle van de Haarlosesteeg en dat soort routes. Want daar bewaar ik warme herinneringen aan.”

Van Herman Schorfhaar zou je denken dat hij de twee grauwe asfaltstroken verfoeit die bij wijze van spreken zijn achtertuin in Olden Eibergen raken. Integendeel. „Het is goed dat deze weg er komt.

Het kon echt niet langer in Eibergen. Ik had ook kunnen zeggen: liever niet in mijn achtertuin. Maar ik bekijk het liever van de positieve kant.”

Vriendin Alie Mooiweer maakt een foto van het vergezicht richting de Oude Eibergseweg. Ze komt uit de buurt van Steenwijk. „Ik ben benieuwd of het straks korter is naar Eibergen.”

Als op de Bijenkamp hardlopers van de ASV Midwinterloop de finish passeren, genieten de wandelaars in de kantine van een heerlijk kopje koffie. „Een leuke samenwerking”, constateert een stel dat voor het eerst meeloopt. We komen hier eigenlijk nooit en zien nu pas hoe mooi de Bijenkamp is geworden.”